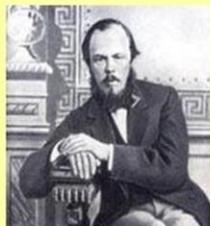
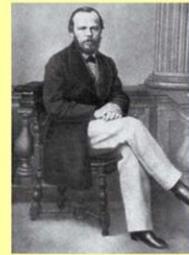

Dostojevskio reikšmė

Frydrichas Nyčė rašė,
kad laimingiausias atsitikimas
jo gyvenime – literatūrinis
susitikimas su Dostojevskiu.

Lemtingu susitikimą su
šiuo rašytoju laiko ir daugelis
kitų žymų filosofų, teologų,
rašytojų: Zigmundas Froidas,
Tomas Manas, Hermanas
Hesė.

Dokumentai liudija, kad F. Dostojevskio protėviai gyveno Lietuvos Didžiojoje kunigaikštystėje. F. Dostojevskis 1838-1843 m. mokėsi Sankt Peterburgo Inžinerijos mokykloje. 1843 m. baigęs Inžinerijos mokyklą, buvo paskirtas tarnauti į Sankt Peterburgo inžinerijos korpusą. 1844 m. atleistas iš karo tarnybos gyveno iš literatūrinio darbo. Spausdino savo kūrinius žurnaluose „Отечественные записки“, „Современник“. Nuo 1847 m. dalyvavo nelegalios M. Petraševskio draugijos veikloje. 1849 m. buvo suimtas ir nuteistas mirties bausme už dalyvavimą šios draugijos susirinkimuose bei už cenzūros uždrausto V. Belinskio laiško N. Gogoliui skaitymą. Prieš pat egzekuciją mirties bausmė pakeista 4 metų katorga ir 6 metų tarnyba eiliniu kariuomenėje. Kalėjo Omsko tvirtovėje, tarnavo kariuomenėje Semipalatinsko miestelyje. 1859 m. grįžo į Sankt Peterburgą. Su broliu M. Dostojevskiu leido žurnalus „Время“ (1861-1863 m.), „Эпоха“ (1863-1865 m.). Juose bandė suderinti slavofilų ir zapadnikų idėjas. 1862-1871 m. kelis kartus lankėsi Vakarų Europoje. 1873-1874 m. redagavo procarinį žurnalą „Гражданин“, 1876-1881 m. leido žurnalą „Дневник писателя“ („Rašytojo dienoraštis“). Jame propagavo valstybės ir Bažnyčios sajungą, rusų tautos misiją, spausdino savo publicistinius straipsnius, apsakymus. Mirė F. Dostojevskis 1881 m. vasario 9 d. Sankt Peterburge, palaidotas šio miesto Aleksandro Neviškio lauros kapinėse .

Reikšmingiausia F. Dostojevskio kūrybos dalis – romanai: „Vargo žmonės“ (1846), „Užrašai iš mirusiuju namų“ (1861-1862), „Pažemintieji ir nuskriaustieji“ (1861), „Nusikaltimas ir bausmė“ (1866), „Lošėjas“ (1866), „Idiotas“ (1868), „Demonai“ (1871-1872), „Jaunuolis“ (1876), „Broliai Karamazovai“ (1879-1880) ir kt..

<https://www.vilnijosvartai.lt/personalijos/fidoras-dostojevskis-%D1%84%D0%B5%D0%B4%D0%BE%D1%80-%D0%B4%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%BE%D0%B5%D0%B2%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9/>

<http://www.xn--altiniai-4wb.info/index/details/1116>

Надо любить
жизнь больше,
чем смысл жизни.

Фёдор Достоевский

Значение творчества Ф. М. Достоевского для мировой литературы.

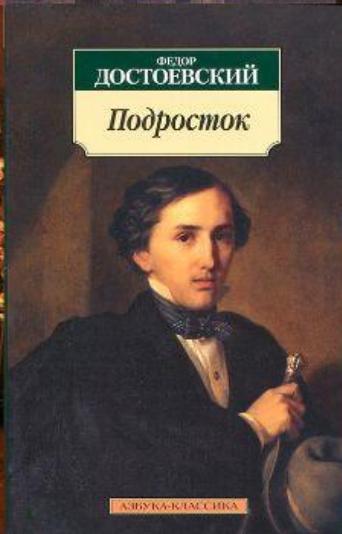
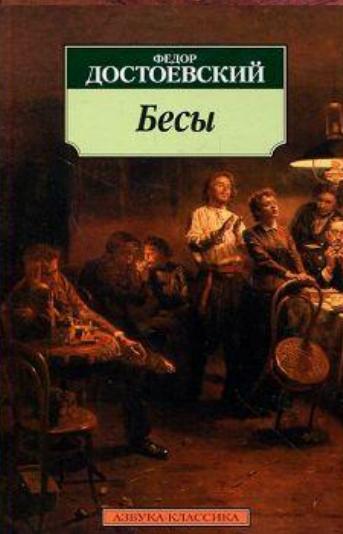
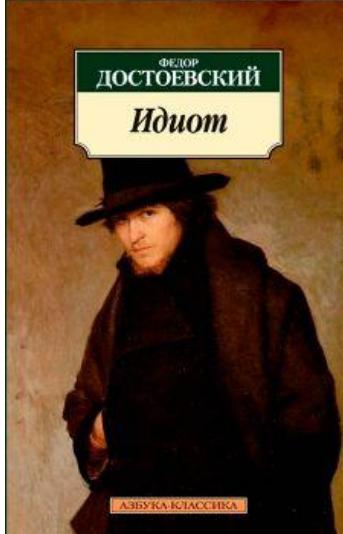
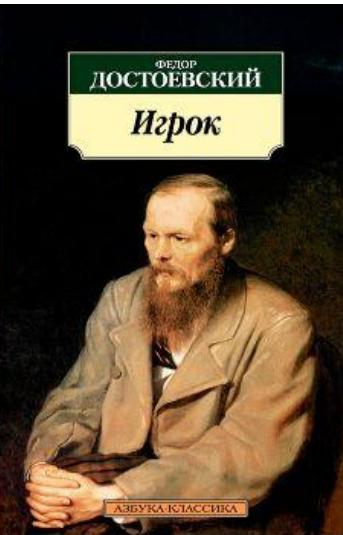
Максим Горький отмечал, что «по силе изображения его талант равен, быть может, только Шекспиру» и что, наряду с Л. Н. Толстым, он обратил «на Россию изумлённое внимание всей Европы», встав в один ряд с Данте, Сервантесом, Руссо и Гёте.

«Я никогда не видел этого человека... и вдруг, когда он умер, я понял, что он был самый близкий, дорогой, нужный мне человек. <...> Опора какая-то отскочила от меня» (Л. Н. Толстой).

У Ф. М. Достоевского учились писатели разных стран. Они перенимали не только способ изображения действительности, но и черпали темы и сюжеты из произведений Ф. М. Достоевского.

Писатель обогатил мировую литературу целым рядом открытий. Задолго до появления психоанализа и литературы «потока сознания» Ф. М. Достоевский сумел показать «пограничное» состояние человеческой души в «пороговой» ситуации, ситуации нравственного выбора, когда в человеке борются добро и зло, вера и безверие. Писатель создал принципиально новый жанр — полифонический роман, ввёл нового героя — человека «высшей идеи».

При всей противоречивости идеино-эстетических взглядов великий гуманист вложил в умы потомков мысль о том, что «красота спасёт мир». Он убедил всех, что счастье всего человечества не может быть построено даже на слезинке одного ребёнка; а в своих произведениях наглядно показал, что каждый «человек есть тайна», а её разгадывание является содержанием жизни любого мыслящего существа.

<https://www.culture.ru/persons/8159/fedor-dostoevskii>